

**2005 MALÎ YILI GENEL VE KATMA BÜTÇE
KANUN TASARILARI İLE 2003 MALÎ YILI GENEL
VE KATMA BÜTÇE KESİN HESAP KANUNU TASARILARININ
PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONU
GÖRÜŞME TUTANAKLARI**

07.12.2004

İÇİNDEKİLER

- Genel ve Katma Bütçe Kanunu Tasarıları ile Genel
Ve Katma Bütçe Kesinhesap Kanunu Tasarıları

BAŞKAN – Gündemimizde, Genel ve Katma Bütçe Kanunu Tasarılarıyla, Genel ve Katma Bütçe Kesinhesap Kanunu Tasarılarının maddelerinin görüşülmesi yer almaktadır.

1 inci maddeyi yapılan ilaveler sonucuna göre okutuyorum: (1 inci madde, okundu, oylandı, kabul edildi)

.....

BAŞKAN – 5 inci maddeyi okutuyorum: (5 inci madde okundu)

BAŞKAN – Madde üzerinde söz talebi?..

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Sayın Başkan, söz istiyorum.

BAŞKAN - Buyurun Sayın Hamzaçebi.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakanlar, Komisyonun değerli üyeleri; şimdi, 5 inci madde cetvelleri düzenliyor, ben, (E) cetveliyle ilgili bir hususu dikkatinize sunmak istiyorum. 2004 Malî Yılı Bütçe Kanununun (E) cetvelinin 32 nci sırası “herbir mal ve hizmet alımı için...” diye başlayarak, örneğin, menkul mal alımlarında 10 milyar liraya, diğer alımlarda da hizalarında gösterilen tutara kadar alımları düzenliyordu.

2005 Malî Yılı Bütçe Kanunu ise, (E) cetvelinin 32 nci sırasında, 2004 yılındaki “herbir mal ve hizmet alımı için” ibareyi “aşağıda yer alan hiçbir alım için” şeklinde değiştirmektedir. Böylece, şöyle bir durum ortaya çıkıyor: 2004 yılı Bütçe Kanununda, hiçbir mal ve hizmet alımı için belirtilen tutarlara kadar, bir ihale işlem dosyası düzenlenerek, birden fazla mal ve hizmet alımı yapılabilmekteydi. Bu, bürokratik işlemlerin azaltılması açısından önemli bir durumdu. 2005 Yılı Bütçe Kanunu Tasarısındaki hüküm ile bir ihale işlem dosyasıyla birden fazla mal ve hizmet alırsa dahi belirtilen tutarı geçemeyeceğinden, bürokrasiyi artırıcı bir sonuç yaratacaktır. Yani, bu durumda, hiçbir mal için ayrı ayrı tahakkuk müzekkeresi düzenlenmek suretiyle bütçe kanununun bu hükmü harcamacı kuruluşlar tarafından aşılılmaya çalışılacaktır. Bunun, eskisi gibi düzeltilmesinin daha uygun olacağını düşünüyorum, takdirlerinize sunuyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Hamzaçebi.

.....

Madde üzerinde verilmiş önergeler vardır; önergeleri okutuyorum:

.....

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz. Sayın Hamzaçebi'nin de değerlendirmesini alalım.

M. AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Tabii, son anda gelen önergelerle çok kapsamlı değişiklikler yapılırca bir anda insan hemen yorum yapamıyor. Ben şimdi önergeyi okudum “bu ödeneğin harcanmasına ilişkin esas, usuller ayrıca belirlenecek” deniliyor; yani, genel harcama sistemi dışına çıkarılıyor. İlkın, genel harcama sistemi içerisinde kalıyor gibi düşündüm, öyle de bir bilgi verildi; o zaman, belki çok sorun olmayabilirdi; ama, genel harcama usulünün dışına çıkarıyoruz ve biz daha Kamu İhale Kanununu yeni kabul ettik. Hükümet o yasada birtakım değişiklikleri Türkiye Büyük Millet Meclisine getirdi, yasalaştırdı, istisnalarını o yasada koydu, şimdi, bu yıl, 2005 yılı bütçesiyle 400 trilyon lirayı aşkın bir kaynak TÜBİTAK'a veriliyor ve bu kaynağın harcanmasını Kamu İhale Kanunu dışına çıkarıyoruz, genel harcama sisteminin tamamen dışına çıkarıyoruz.

Değerli arkadaşlar, bu son derece yanlıştır. Eğer, amaç söylendiği gibi, döner sermayeye girmesi halinde kesintinin olması nedeniyle bu miktarın, ödeneğin azalmasını önlemek ise “oradan kesinti yapılmaz” denilir, döner sermayeyle ilgili maddede, olur, biter. Bunun kesinlikle doğru olmadığı kanaatindeyim değerli arkadaşlar.

Türkiye Büyük Millet Meclisi TÜBİTAK'a 400 trilyon liralık kaynak veriyor, bu kaynağı al, istediğin gibi harca; genel harcama usulünün dışında serbestsin diyoruz değerli arkadaşlar. Kesinlikle doğru olmadığını ifade ediyorum.

BAŞKAN – Evet, ilave bir açıklama alalım.

MALİYE BAKANLIĞI BÜTÇE GENEL MÜDÜRÜ – Sayın Başkanım, değerli komisyon üyelerim; şimdi, TÜBİTAK, zaten 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu kapsamında olan bir kuruluş olduğu için, normal genel harcama usullerine her halükârda bu fonlar tabi; fakat, biz, burada bu maddeyi yazarken amaçladığımız, buna ilaveten birtakım kurallar koymak gerekirse onların konulabilmesi; yoksa, elbette genel sistem içinde olacak.

Şundan da bahsetmek gerekiyor; özel şahıslardan bahsedildi, TÜBİTAK'ın kendi mevzuatı var zaten onlar için. Yani, şu anda özel kişilere zaten proje yaptırılıyor, onlar için de TÜBİTAK'ın kendi mevzuatı var. Bizim burada yazdığımız, döner sermayenin dışında olacak kısmı kamuya yaptırılacak olanlar, üniversitelere yaptırılacak olan projelerle ilgili, bizim burada belirttiğimiz, o döner sermaye dışında hesap dediğimiz kısım; yoksa, şahıslarla ilgili mevzuatında zaten kurallar tespit edilmiş durumda.

M. AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Hayır, şimdi, harcamasına ilişkin TÜBİTAK'ın kendi yasasında kendi hükümleri var ise, burada ayrıca bir hüküm koymaya gerek yok. Şimdi, “harcanmasına ilişkin esas, usuller TÜBİTAK ve Maliye Bakanlığı tarafından müştereken belirlenir” denildiği anda artık genel harcama usulünün dışına çıkmış oluyor. Onun Kamu Malî Yönetim ve Kontrol Kanunu kapsamında olması durumu değiştirmiyor, Kamu Malî Yönetim ve Kontrol Kanunu bütçe sistemini düzenliyor. Kaldı ki, o yasayı da hükümet bu bütçe yasasıyla bir yıl erteliyor zaten, onu da bilelim. Konu harcamayla ilgili; yani, bir düzenleme yapmaya

gerek yok TÜBİTAK'ın kendi yasasında birtakım genel kısıtlayıcı hükümlerin dışında daha rahat davranmasına imkân veren hükümler var ise vardır, devam eder, aynı sistem devam eder. TÜBİTAK bir bilimsel araştırma kuruluşu; bugüne kadar ödeneklerini nasıl kullanmışsa bundan sonra da aynen devam eder. Şimdi, yeni bir harcama usulü getiriyoruz.

MUZAFFER BAŞTOPÇU (Kocaeli) – Üniversitelerin daha rahat... Ve döner sermayeden de kesinti yapılmadı...

M. AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Üniversiteyle ilgisi yok, özel veya kamu ayırımı yapan bir şey yok orada.

MEHMET MUSTAFA AÇIKALIN (İstanbul) – Sayın Genel Müdür, sadece kamuya yapılacak projeler için getiriyoruz bu hükmü değil mi?..

MALİYE BAKANLIĞI BÜTÇE GENEL MÜDÜRÜ – Evet efendim.

M. AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Sadece kamuya yapılacak olan mı?..

BAŞKAN – O şekilde ifade etti.

MALİYE BAKANLIĞI BÜTÇE GENEL MÜDÜRÜ – Şimdi, TÜBİTAK'ın kendi mevzuatı sadece özel kişilere yapılacakları düzenliyor; yani, kamuya yapılacak bu tür ödemelerle ilgili TÜBİTAK'ın kendi mevzuatında bir düzenleme yok, onun mevzuatı sadece özel kişilere aktarılabileceklerle ilgili.

MEHMET MUSTAFA AÇIKALIN (İstanbul) – Öyleyse, oraya hüküm koyalım.

M. AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Şimdi, orada “kamuya yapılacak ödemeler” diye bir şey yok.

Var mı; bilemiyorum. Önerge dağıtılmadığı için...

MEHMET MUSTAFA AÇIKALIN (İstanbul) – Hüküm koyalım oraya; yani...

MUSTAFA ÖZYÜREK (Mersin) – Eski usulde, tek sakınca olarak, Sayın Genel Müdür dedi ki, döner sermayeden geçince bir kesintiye uğruyor, buraya bir istisna koyalım “TÜBİTAK harcamaları kesintiye tabi değildir” diyelim, eski usul devam etsin gitsin.

BAŞKAN – O şekilde de çözülebilir değil mi; alternatif.

MUSTAFA ÖZYÜREK (Mersin) – Sayın Genel Müdür öyle takdim etti.

MALİYE BAKANI KEMAL UNAKITAN (İstanbul) – Bir de, tabii, onun mevzuatında kamuya ait ödemelerin düzenlemesi de, onu da...

MUSTAFA ÖZYÜREK (Mersin) – Tamam da Sayın Bakan, daha önce ilk defa proje yaptırmıyor bunlar; nasıl öderlerse aynı yöntem devam etsin. Üniversitelere hep yaptırırlardı benim bildiğim, hep yaptırırlar.

M. AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Şimdi, bu hüküm üç cümleden oluşuyor; üçüncü cümle ilk iki cümlelerin ortak cümlesi: “Aktarılan bu tutarların harcanmasına, muhasebeleştirilmesine ve denetimine ilişkin esas ve usuller Maliye Bakanlığı ve TÜBİTAK tarafından müştereken belirlenir.”

Birinci cümlede, görüldüğü gibi, bu kaynakların proje yürütücüsü kurum ve kuruluşlar ile gerçek veya tüzelkişilerin hesabına aktarılabilmesi yazılı. İkinci cümle de, aktarılan kurumların kamu olması halinde bunların özel hesaplarda izleneceğini söylüyor, kamu açısından düzenleme, özel hesaplarda düzenlenecek. “Aktarılan bu tutarların...” diyerek ilk iki cümlelerin ortak cümlesi, harcanması Maliye Bakanlığı ve TÜBİTAK tarafından müştereken belirlenir; yani, özel kişiler açısından da ayrı bir

harcama usulü getiriliyor. Eğer, niyet kamuysa daha farklı ifade edilebilir tabii ki; kaldı ki, kamu için de bugüne kadar herhalde TÜBİTAK yine bir şey yapıyordu, bir sistemi vardı; bilemiyorum, orada sorun var mıydı.

BAŞKAN – Bir açıklama daha yapacaksınız herhalde; buyurun.

.....

.....

BAŞKAN-

10 uncu maddeyi okutuyorum:

BAŞKAN- Maddeyle ilgili söz talebi?..

Sayın Hamzaçebi, buyurun.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon)- Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Şimdi, bu hüküm, 2004 Yılı Bütçe Kanununun 11 inci maddesinde de yer alıyor ve ufak tefek farklılıklarla, bu hüküm 2005 Yılı Bütçe Yasa Tasarısına taşınmış.

Farklılıklardan birisi ve önemli gördüğüm şudur: 2005 Yılı Bütçe Kanun Tasarısındaki düzenlemede, Maliye Bakanlığı bütçesinde yer alan yedek ödeneğin çok acil ve zorunlu hallerde 06 ve 07 ekonomik sınıflandırma koduna aktarma yapmak için Maliye Bakanı doğrudan yetkili kılınıyor; oysa 2004 Yılı Bütçe Kanununda, bu aktarma Yüksek Planlama Kurulu kararı alınmak kaydıyla yapılıyor. Şimdi, mevcut tasarı düzenlemesinde Yüksek Planlama Kurulu kararı kaldırılıyor.

Acaba, bu kaldırmanın gerekçesi nedir, Sayın Bakan onu açıklarlarsa ona göre bir değerlendirme yapma olanağı bulmuş olurum.

Teşekkür ederim.

.....

BAŞKAN – 20 nci maddeyi okutuyorum:

(20 nci madde okundu)

BAŞKAN – Maddeyle ilgili söz talebi, Akif Hamzaçebi, buyurun efendim.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Maddeyle ilgili olarak şunu söylemek istiyorum; şimdi, Kamu Mali Yönetim ve Kontrol Kanunu 40 inci maddesiyle, kamu idarelerine yapılan her türlü bağış ve yardım bütçelerine gelir kaydedilir. Nakdi olmayan bağış ve yardımlar, ilgili mevzuatına göre değerlendirmeye tabi tutularak kayıtlara alınır. Görüldüğü gibi, Kamu Mali Yönetim ve Kontrol Kanunu, bu bağışların bütçeye gelir olarak kaydını zorunlu tutmaktadır; ama, hem 2004 yılı bütçe yasası hem de 2005 yılı bütçe yasası, 2004 yılı belki öyle olabilir, ama, artık, 2005 yılıyla birlikte bütçe sisteminde, malî sistemde yeni bir düzenlemeye geçildiğine göre, artık, bu eski alışkanlığın sona erdirilmesi gerekir.

Tabii, burada, Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu uygulamasının bir yıl ertelendiği gerekçesi ortaya konacaktır; ama, bu erteleme bütçe sistemindeki saydamlığı ne kadar olumsuz etkilediğini görmüş oluyoruz. Ama, ertelenmiş olsa dahi, bu bağış, hibe ve yardımların bütçeye doğrudan gelir kaydı konusunda bir düzenleme yürürlüğe konulabilirdi. Yani, bu yasanın ilgili maddesi bu yıl yürürlükte olabilirdi, en azından bu sağlanabilirdi; ama, bu maddeyle ondan da uzaklaşmış olmaktadır.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN –

21 inci maddeyi okutuyorum:

(21 inci madde okundu)

BAŞKAN – Maddeyle ilgili, Akif Hamzaçebi, buyurun efendim.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

21 inci madde usul olarak bir kere Anayasaya aykırı. Hepinizin bildiği gibi Anayasanın 161 inci maddesine göre bütçe yasalarına bütçeyle ilgili olmayan hükümler konulamaz. Burada, fonlara ilişkin hükümler denilerek fonlarla ilgili çok çeşitli düzenlemeler yapılıyor. Bu düzenleme, ilgili yasalarına taşınıp, düzenlemenin orada yapılması gerekir. Burada yer alması Anayasaya aykırıdır.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN –

24 üncü maddeyi okutuyorum:

(Madde 24 okundu)

BAŞKAN – Madde üzerinde söz talebi?..

Buyurun Sayın Kılıçdaroğlu.

.....

Sayın Hamzaçebi, buyurun.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakanlar, Komisyonun değerli üyeleri; bu maddeyle ilgili ben şöyle bir değerlendirme yapmak istiyorum ve bu değerlendirmemim, hükümetin yürütmekte olduğu programla da çelişmediğini düşünüyorum.

2005 yılı bütçesinin personel giderlerine baktığımızda, bunun, gayri safî millî hâsıla payının 6,75 olduğunu görüyoruz. 2004 yılı sonu için hükümetin öngördüğü rakam 6,91. Yani, 2005 yılında, 2004 yılına kıyasla, personel giderlerinde bir tasarruf düşünüyor hükümetimiz. Yine, hükümetin açıklamalarına göre memur maaşları 2005 yılında, kümülatif bazda yüzde 10,7 artacak. Bu, nominal olarak yüzde 13,4 oranında artması beklenen gayri safî millî hâsıla artışının altındadır. İşte, programın temel varsayımı olarak hükümet neyi açıklıyor; efendim, enflasyonla mücadele ederken, gelirler politikasının da hedeflenen enflasyonla uyumlu olarak götürülmesi gerekir, aksi takdirde, enflasyonla mücadelede başarılı olamayız. Bu kural, tabii ki, yanlış bir kural değil; ama, gelirler politikasını hedeflenen enflasyonla uyumlu olarak götürürken, eski yıllarda sürekli olarak kaybetmiş olan bir ücretli kesimin ücretlerinde, büyümeye paralel olarak bir miktar artışın yapılması da yanlış değildir. Bakın, yüzde 6,91 2004 yıl sonu oranıdır, yüzde 6,75 2005 yılı oranıdır, tüm personel harcamalarının gayri safî millî hâsılaya oranı. Enflasyon 2005 yılı için yüzde 8 öngörülüyor. Hükümet, enflasyonun, bize vermiş olduğu tablolara göre 2,7 puan üstünde verdiğini ifade ediyor; ama, 2 puan daha verilse ücretlilere örneğin, verilene ilave olarak 2 puan daha fazla verilse, bunun tutarı 1 katrilyon lira olur ve bunun 2004 yılı gayri safî millî hâsılayla oranı, 2005 yılında ulaşacağı oran 6,95 olur; yani, gelin, 2005 yılı personel giderleriyle, 2004 yılı personel giderlerini en azından eşitleyelim, bunun için, memurlara, bir miktar daha, verilene ilave 2 puan daha verelim.

Devlet Planlama Teşkilatının çalışmalarını hepimiz biliyoruz, enflasyonun inmesinde, enflasyon artış hızının yavaşlamasında reel ücretlerin gerilemesinin önemli bir payı vardır. 1980'li yıllardan bu yana enflasyonla mücadele programları demeyeyim, daha doğrusu enflasyonun düştüğü yıllara baktığımızda, hep o düşen yıllarda ücretlilerin bir fedakarlık yaptığını görürüz. 1980'li yılların başlarında böyle olmuştur, 1994 krizinden

sonra yüzde 140'lara ulaşan enflasyonun hemen ertesinde, enflasyonun düşüşünün temel nedeninin ne olduğunu incelersek, yüzde 140'lık enflasyona paralel olarak ücretli kesimin ücretlerinin artmadığını görürüz. Çok daha küçük artışlarla yetinmişlerdir ve onun akabinde, 1995 yılında bir büyüme olabilmıştır. Hep fedakarlık yapmıştır ücretli kesim. Yani, bir yılların birikimi vardır gerçekte. Yılların birikimini, kayıplar yönünden birikimini bir seferde telafi etmek tabii ki mümkün değil; ama, şu gösterdiğim, size sunduğum tabloda bile görülüyor ki, küçük bir miktar düzeltme dahi yapmak mümkündür. Ben, bunu, Sayın Bakanlarımın ve Komisyonun değerlendirmelerine sunuyorum.

Teşekkür ediyorum.

.....

BAŞKAN-.....

Madde 38'i okutuyorum:

(Madde 38 okundu)

BAŞKAN- Sayın Hamzaçebi, buyurun.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon)- Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, Plan ve Bütçe Komisyonunun değerli üyeleri; 38 inci madde, hemen her yıl bütçe yasalarında yer alan bir hüküm. O malî yılda kısmen veya tamamen uygulanmayacak olan hükümler ve bunun yanında, ayrıca, ihdası görülen çeşitli hükümler bu maddede toplanmaktadır.

Hepinizin bildiği gibi, Anayasanın ilgili maddelerine göre, bütçe kanunlarına bütçeyle ilgili olmayan hükümler konulamaz. Bu konuda Anayasa Mahkemesinde açılmış olan davalar her zaman iptalle sonuçlanmıştır. Nitekim, bunun üzerine hükümetimiz bu iptallerin önüne geçmek, daha doğrusu, bütçe yasalarının Anayasaya uygunluğunu sağlayabilmek için bu hükümleri ilgili yasalarına taşıyacak düzenlemeleri yapmıştır. Yani, bize, Türkiye Büyük Millet Meclisine öyle bir yasa tasarısını getirmiştir ve buradan yasalaşıp çıkmıştır.

Olması gereken nedir; bundan sonra artık bütçe yasalarına bütçeyle ilgili olmayan hükümlerin konulmamasıdır. Bu maddeye kadar birçok madde yine Anayasaya aykırı bir şekilde bütçe yasasına konulmuştu. Burada da yine benzer hükümlerin tekrar ettiğini görüyoruz. Örneğin, 38 inci maddenin (a) fıkrasının 7 numaralı bendinden başlayayım. Bu bent, 4046 sayılı Kanun hükümlerine göre özelleştirme kapsamına veya özelleştirme programına alınmış olan kuruluşlarda, İş Kanunu hükümlerine göre, özürlü, eski hükümlü veya terör mağduru çalıştırma zorunluluğunu 2005 yılında askıya alıyor. İş Yasasının 30 uncu maddesine göre, 50 veya daha fazla sayıda işçi çalıştıran işyerleri yüzde 6'yı geçmemek üzere özürlü, eski hükümlü veya terör mağduru işçiyi istihdamla zorunludur. Özürlüler için ayrılacak olan oran da yüzde 3'ten az olamaz. Bu, 50 ve daha fazla sayıda işçi çalıştıran bütün işyerleri için zorunlu bir hükümdür. Bunun benzeri, belki hatırlayacaksınız, 2004 Bütçe Yasasında vardı. Onun Genel Kurul görüşmeleri sırasında, en azından, idarenin, ilgili kurumların hazırlık yapabilmeleri açısından 30 Hazirana kadar bu yasak devam etsin de, 30 Haziran 2004 tarihinden sonra kurumlar yine İş Kanununa göre bu personeli, bu tip, bu gruptaki vatandaşımızı istihdamda zorunlu olsun dendi. O, 2004 yılının ikinci yarısında o şekilde uygulandı. 2005 yılına gelirken bir bakıyoruz, burada yine eskiye dönüyoruz. Özelleştirme kapsamına alınan bu kurumlar, özürlü işçiyi istihdam zorunluluğundan kurtuluyor. Peki, varsayalım ki, bu böyle yasalaştı, özelleştirme

yapıldı, o kuruluş özelleşti. Özelleştikten sonra İş Yasasına tabi değil mi? Yine bu personeli istihdam zorunluluğuyla karşı karşıya kalmayacak mı? Yani, bir grup işletmeyi İş Kanunu kapsamından çıkarıp almanın ben tutarlı bir davranış olduğunu düşünmüyorum, bunun özelleştirmeye bir katkı sağlayacağına da inanmıyorum. Çünkü, yasa hükmü açık. Özelleştirildikten sonra bu yasaya tabi olacak, yine bu özürlü, eski hükümlü veya terör mağduru işçiyi bu kurumlar istihdam zorunluluğuyla karşı karşıya olacak. Olması gereken budur. O halde, bu istisnayı buraya koymanın hiçbir mantıklı açıklaması yoktur bana göre. Hukuka uygun bir davranış değildir, sosyal devlet kavramına uygun değildir.

Devam ediyoruz. (d) fıkrasında... Gerçekte, bu 38 inci maddeyi artık Maliye Bakanlığımız böyle (a) fıkrası filan diye değil de, bir başka şekilde düzenlese belki daha güzel olacak.

(d) fıkrasında birçok özlük hakkı düzenleniyor. Özlük haklarının ilgili yasalarında düzenlenmesi gerekir arkadaşlar. Birkaç yıldır bu sağlık personeline yapılacak ödemelere ilişkin hükümler Bütçe Yasasında yer alıyor. Hatta, bir vergi hükmü bile var: "Bu ödemeler Gelir Vergisine tabi tutulmaz." Değerli arkadaşlar, bunu ilgili yasasına taşıyalım, Bakanlık bunu ilgili yasasına koysun. Artık bunu burada her yıl bütçesinde söylüyoruz. Özlük hakkına ilişkin böyle birkaç sayfayı dolduran bir düzenlemenin burada yer alması, hani, klasik eleştiri, Anayasaya aykırılığı yanında, "artık bunları ilgili yasalarına taşıdık" şeklindeki hükümet açıklamasıyla da bağdaşmıyor.

Yine, kanunî faize ilişkin bir oran düzenlemesi. Geçen sene aylık yüzde 1,5'tu, bu sene yüzde 1 olarak uygulanacağına dair hüküm var. Kanunî faize ilişkin yasa orada duruyor. Bunun ilgili bakanlığı kimse, oturup o yasada bir düzenleme yapar, bir kademelendirme yapar gerekirse; 2005'te şu, 2006'da şu gibi. O yasada bu düzenleme yapılır. Geçen sene 2004 yılı Bütçe Yasasında yapıldı. Hadi diyelim ki... Anayasal açıdan, hadi diyelim ki demek mümkün değil; ama, varsayalım ki, o şekilde geçti. Artık ikinci yıla giriyoruz. Tekrar kanunî faize ilişkin düzenlemenin burada olmaması gerekir. Maliye Bakanlığı belki bir sorunu çözüyor kendince; ama, Maliye Bakanlığının -bana göre- yapması gereken, bunun ilgili bakanlığı hangisiyse, bunu kendilerine hatırlatıp ilgili yasasında bu düzenlemeyi onların yapmasıdır. Bütçe Kanunu, çeşitli bakanlıkların bu tip sorunlarını çözmeye aracı olan bir kanun değildir.

(d) bendinde, bu ek ödemenin usul ve esaslarını Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Sağlık Bakanlığının belirleyeceği yazılı. Hakların, Anayasanın 127 nci maddesine göre, yasayla düzenlenmesi gerekir. Bu maddede, memurların ve diğer kamu görevlilerinin nitelikleri, atanmaları, hak ve yükümlülükleri ve özlük işlerinin yasayla düzenleneceği yazılıdır. Bu açık hükme rağmen, burada usul-esasları... Hadi yazdınız buraya, bari usul-esas konusunda bir yetki almayın, bunları burada düzenleyin. Bir yasada olsun. Anayasanın açık hükmü. Bu örnekleri çoğaltmak mümkün. Birçok madde için bunları söylemek mümkün.

Şunu çok söylediğimiz için tekrar uzun uzun üzerinde durmak istemiyorum. Kamu Malî Yönetim Kontrol Kanununu bu maddeyle yine askıya alıyorsunuz. Oysa, 2005 yılında bu yasa uygulanacaktı; ama, tekrar 1050 sayılı Kanuna dönüş oldu.

Ben diyeceğimi dedim. Yani, herhalde söylediklerim anlaşılmıştır. Sözlerimi burada bitiriyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN- Teşekkür ediyoruz.

.....

BAŞKAN –Tasarının tümünü oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Bütçe kanunlarının tüm tasarılarıyla ilgili olarak redaksiyon yetkisiyle birlikte tekrar oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Sayın Bakanım, hayırlı uğurlu olsun.

Sayın Bakanım, buyurun.

MALİYE BAKANI KEMAL UNAKITAN (İstanbul) –

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

Buyurun Sayın Bakanım.

DEVLET BAKANİ ALİ BABACAN (Ankara) –

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Usul gereği Sayın Hamzaçebi'ye söz veriyorum.

M. AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Teşekkür ederim.

Sayın Başkan, Sayın Bakanlar, Plan ve Bütçe Komisyonunun değerli üyeleri, uzun süren bir çalışmanın sonuna geldik. Bütçe görüşmeleri bu gece sonuçlanmış oluyor. Her konuda olduğu gibi, her yasa tasarısında olduğu gibi, bütçe yasa tasarısını da biz son derece ciddiye aldık. Ciddiye alışımızın iki nedeni var; birincisi, doğal olarak insanın görevini yapma duygusu. Tasarının tabii ki kendi parti programımız, kendi felsefemiz açısından değerlendirilerek gerekli eleştirileri, karşı görüşleri ortaya koyduktan sonra ikinci olarak da hükümetin kendi tutarlılığı açısından da olaya yaklaştık ve bu çerçevede bütün yasa tasarılarında olduğu gibi bu bütçe yasa tasarısına da katkıda bulunmaya çalıştık, katkıda bulunabildiğimiz yerler oldu, bize göre katkıda bulunamadığımız yerler oldu. Zaman zaman gerilimli anlar yaşandı; ama, bunların hepsi bir katkı koyma amacına, görevin iyi yapılması amacına yönelik hususlardı.

Ben katılmasak da bu bütçe yasasının hayırlı olmasını diliyorum.

Saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Efendim, hepinize çok teşekkür ediyoruz.